

10 anys després...

El darrer document de la direcció d'Euskadiko Ezquerra ha fet butllofes entre alguns afiliats pel seu «sí inequívoc» a la Constitució, 10 anys després que EE decidís votar que no en el referèndum del 6 de desembre. Tan calents estan els ànims que membres del partit han demanat un congrés extraordinari per a tractar aquest tema.

A. Zugasti/Sant Sebastià

Euskadiko Ezquerra va ser un dels partits bascos que en 1978 va demanar el no per a la Constitució que es ratificava el 6 de desembre d'aquell any. HB i EE aconseguien que 166.641 persones rebutjaren la Carta Magna a Euskadi, que va obtenir 182.000 vots favorables, amb una abstenció (promoguda fonamentalment pel PNB) que va arribar a ser del 54,4% i del 33% a Navarra, on els vots contraris a la Constitució no van assolir ni la quarta part dels sí.

Deu anys després i en vespres de celebrar el 10 aniversari d'aquell fet, la direcció d'Euskadiko Ezquerra feia públic un document que feia butllofes entre alguns grups d'afiliats pel seu «inequívoc sí a la Constitució».

L'escrit assenyalava que la Carta Magna «ha servit com a base fundacional d'un sistema democràtic. (...) Fins i tot a Euskadi, tot i ser cert que la Constitució no va obtenir la legitimitat social que va assolir a la resta de l'estat, és totalment fals afirmar que els bascos la rebutgem, ja que els vots positius se situaren per damunt dels negatius i que la majoria es va decantar cap a l'abstenció. Posteriorment, amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia, el marc constitucional va assolir una major legitimitat».

«Al capdavall —acaba dient la nota d'EE— s'instaura un marc constitucional que acatem i assumim al marge i per damunt de la posició que vam adoptar en el seu dia. Avui, en aquest 10 aniversari, Euskadiko Ezquerra expressa el seu inequívoc sí a la Constitució».

La publicació d'aquest document es produeix després d'una reunió de l'executiva d'EE en la qual es debat efectivament el tema constitucional, però, segons que afirmen membres d'aquest partit, sense que haguera quedat clara la necessitat de difondre un escrit d'aquesta mena. En el debat que es produeix en aquesta reunió tots els membres de l'executiva coincideixen en el fet que EE és un partit que juga dins el

Juan Mari Bandrés hauria volgut votar sí a la Constitució el 1978.

marc constitucional (igual que Eusko Alkartasuna o el PNB, per exemple), però sorgeixen diferències sobre la conveniència política de constatar una cosa que és evident.

Per una altra banda, s'aixequen algunes veus dins el partit per l'expressió del «sí inequívoc» utilitzat al text.

En aquest context es produeixen les declaracions del president d'EE i pròxim candidat d'Esquerra dels Pobles al Parlament europeu Juan Mari Bandrés en el sentit que el gir que havia fet el seu partit era una «assignatura pendent», i afegeix una cosa tan rotunda com que tant ell com Mario Onaindia, anterior secretari general d'EE, haurien volgut votar sí a la Constitució en el 78.

A pesar de les matisacions que Bandrés va voler introduir en aquestes declaracions, alguns militants van voler mostrar el seu desacord. Vuitanta afiliats de Biscaia feien públic un document en què posaven en dubte la legitimitat del comitè executiu per a elaborar un escrit d'aquestes característiques i mostraven el seu «no inequívoc» a la Constitució.

Al fons de les discrepàncies d'aquest grup s'amaguen problemes anteriors. Els *descontents* es donaven a conèixer en el III Congrés d'EE celebrat a Sant Sebastià, on un grup concret de l'aparell de Biscaia, localitzats fonamentalment a la seu de Bilbao, presentava batalla per qüestions més organitzatives que ideològiques, ja que alguns dels seus membres havien quedat fora del Biltzar Ttipia (conferència nacional del partit), una discrepància que queda so-

lucionada amb l'ampliació de membres d'aquest organisme.

Algunes veus han proposat ja la celebració d'un congrés extraordinari d'EE per a tractar aquest tema, però inclús en aquest cas, es dubta molt que els afiliats del partit rebutgen el document de la seua executiva. Un dirigent d'Euskadiko Ezquerra opina que «abans hi haurà un terratrèmol que una censura a la direcció».

Però la publicació de l'escrit d'EE no solament creava discrepàncies dins el seu partit. El PNB, en boca del seu portaveu, Joseba Egibar, explicava que seguien «acatant, però no aprovant, la Constitució», i negava que l'acceptació de l'Estatut d'Autonomia suposara una assumpció de la Carta Magna.

Ni al PNB ni a la resta dels partits nacionalistes els han agradat gens les valoracions que va realitzar Juan Mari Bandrés insinuant que aquell partit que no va acceptar la Constitució no tenia un «plantejament historicista», però serà ara el mateix Bandrés el qui, segur, haurà de donar comptes de les seues declaracions a les diferents reunions que es convoquen dins el partit. □